

Het leven is mooi op Palmzondag

preek • recensie
Jos van Duinen

Ds. P. van Ankeren, kerkdienst voor mensen met een verstandelijke handicap, Dorpskerk, Hoofdstraat 19, Leiderdorp. Zondag, 15.00 uur

lei wonderen. Lazarus wordt door Jezus weer levend gemaakt. Hij was eerst ziek, doodgegaan, en heel veel mensen hebben dat gezien. Zo wordt

Jezus een echte 'Idol'. Kennen jullie dat? Ze vinden Hem zo goed dat Hij de koning moet worden, en dat ze met palmtakken naar Hem gaan zwaaien."

Van Ankeren pakt vervolgens drie vlaggen, de Zweedse, de Noorse en de Deense, en zwaait er als een bezetene mee rond. „Wij hebben hier geen palmbomen met palmtakken, en deze vlaggen had ik toevallig thuis liggen. Staat wel leuk, hè? Zo zag het er ongeveer uit. Maar er zijn ook mensen die Jezus vervelend vinden, die Hem een kopje kleiner willen maken. Die zorgen er voor dat Hij gevangen wordt genomen, en sterft aan het kruis. Maar met Pasen staat Jezus weer op. De dood heeft niet het laatste woord. Voor Hem niet, en voor ons niet. En om dat te onthouden - want ze vonden het vroeger ook al moeilijk - hebben ze een soort geheugensteun gemaakt: Pasen."

De Dominee tovert een palmpasestok met broodhaan, zuurstokken, mandarijnen en andere lekkernijen omhoog. De kerk lacht. Als het kinderkoor gaat zingen, lopen enkel ge-

handicapten richting koor en gaan dirigeren, meedeinen, meezingen. Op de kerkbanken spelen dergelijke taferelen zich af. Er wordt geschud, geklapt, gelachen en gezongen. Van Ankeren brengt de onvoorspelbare dienst vanmiddag op een even indrukwekkende als integere manier. Hij loopt door de kerk en vraagt of er nog mensen zijn die ergens voor willen bidden. Alles, van de dieren tot Irak, wordt even serieus genomen door de dominee, en krijgt aandacht. Lientje vertelt hem over een overleden familielid. Van Ankeren bidt tot God: „Soms worden mensen geboren en dan zijn we blij. Maar soms gaan ze dood en dat is best heel moeilijk. Daarom vragen we U of U met de overleden familie van Lientje wil zijn."

De bijbel is als een cadeau ingepakt, en mag door iemand worden uitgepakt. Als Van Ankeren vraagt wie het cadeau vandaag wil uitpakken, reageert de halve kerk. Kelvin is de gelukkigste. De dominee loopt naar hem toe, en helpt hem met uitpakken. Kelvin is trots, zo trots dat hij moeite

heeft het boek weer af te staan. Van Ankeren loopt met de bijbel terug naar het altaar. „Lieve God, we gaan vandaag weer lezen uit Uw verhalen." Het geluk straalt van de verstandelijk gehandicapten af. Ze hebben hier duidelijk naar toegeleefd. Hoogtepunt van de dienst is de rondgang. Terwijl de organist boven in de kerk zijn best doet, lopen de kerkgangers in optocht door de kerk. Zingend. 'Kijk eens om je heen'. Hard, vaak vals, maar vooral uit volle en oprechte borst.

De wandelaars zijn voorzien van een tamboerijn, sambabal, of ander geluidsvoorwerp. De dominee loopt voorop, en trekt als een locomotief de muzikale verstandelijk gehandicapten achter zich aan. Deze kijken de zittende achterblijvers aan, alsof ze optreden voor een groot publiek. En: „We hebben allemaal wat, we zijn allemaal raar, en toch zijn we broertjes en zusjes van elkaar, en toch houden we van elkaar." Als dat lied is afgelopen vult een hartverscheurend applaus de kerk. En dan is het leven mooi.

„We zijn er bijna, maar nog niet", roept de dominee. De kerkgangers, opgewonden, enthousiast en vol verwachting: „Helemaal!" Dan weer de dominee: „En weten jullie waar we nog niet helemaal zijn?" De kerk, nog enthousiaster: „Pasen!" De dominee: „En wat is dat precies, Pasen, weten jullie dat?" Het blijft stil in de kerk, een meisje uit het kinderkoor valt hem bij. „Dat is dat Jezus weer is opgestaan."

„Klopt", zegt de dominee, „en dat is volgende week. Dat is bijna. Vandaag is het Palmzondag." Voorzien van gebaren en eenvoudige taal verhaalt dominee van Ankeren aan een kerk vol verstandelijk gehandicapten wat Pasen is. „Jezus doet onderweg aller-